

THE EUROPEAN DISCOVERY OF CHINA POMPEU FABRA UNIVERSITY BARCELONA

LES CIUTATS DELS SONG I LA CONQUESTA MONGOL LA XINA YUAN: VIDA SOCIAL I CULTURA

L'any 1250, Khubilai ja havia començat a dominar el nord de la Xina. Quasi immediatament va ocupar el regne de Dali, a l'actual Yunnan.

Aquesta regió va assegurar les rutes terrestres del sud-est asiàtic, **Burma i l'Índia. Yunnan va ser incorporada a la Xina per primera vegada a la història i la seva administració estava formada per musulmans de l'Àsia Central.**

Avui dia, molts musulmans encara viuen en aquesta província. Després de ser escollit com a gran Khan, Khubilai va prosseguir amb la conquesta de la Xina Song, que va resistir-se **durament i prolongadament fins a l'any 1279.**

Tot i així, i amb l'excepció d'algunes massacres ocasionals, la conquesta mongola del sud de la Xina va ser molt menys sanguinolenta que la conquesta del nord de la Xina. D'acord amb el cens de població de l'any 1290, la Xina havia perdut la meitat de la seva població; però si mirem el mapa és ben clar que aquesta reducció catastròfica afectava sobretot el nord.

D'aquí en endavant, el sud de la Xina prosperarà molt més que el nord. La Xina era un gran premi, però estabilitzar la conquesta implicava que Khubilai havia de fonamentar una estructura política i administrativa que pogués agradar als seus súbdits xinesos.

Durant els seus primers anys, Khubilai va decidir construir una nova capital. Les tres seccions de quadrats concèntrics de la nova ciutat, que els europeus coneixeran com Xanadu, ja mostraven un disseny completament xinès. **L'any 1279, Khubilai va fundar una nova dinastia xinesa, la dels Yuan, i per manifestar la seva voluntat de ser un autèntic emperador xinès sedentari, va iniciar molts projectes de construcció grandiosos.**

Una nova capital, anomenada Dadu pels xinesos i Cambalic pels mongols, va ser construïda on **avui es troba Beijing, mentre que Shangdu va restar com a capital d'estiu i reserva de caça. També va ordenar l'extensió del Gran Canal per subministrar aigua als habitants de la capital.**

Per dur a terme aquestes despeses, va establir monopolis governamentals sobre la sal, el ferro, **el te, el licor, l'or i la plata. Seguint els consells dels consellers xinesos més destacats, va**

restaurar institucions tradicionals com la dels Sis Ministeris i la Gran Secretaria i va mantenir la divisió administrativa de la Xina en províncies i prefectures, tot i que va augmentar el poder del cos de censors **que controlava tota l'administració.**

La desconfiança de Khubilai cap als xinesos, deguda principalment a la seva superioritat numèrica de 100 xinesos per cada mongol, va inspirar la divisió de la població en quatre grups.

A dalt de tot estaven els mongols; després, els Semuren (que volia dir "gent de distintes categories"), que agrupava musulmans i centreamasiàtics; en tercer lloc, els xinesos del nord, i per últim, els xinesos del sud, els antics súbdits de la dinastia Song.

Per poder governar la població més nombrosa i civilitzada del món, Khubilai necessitava ajuda i no volia dependre de la burocràcia nativa xinesa. Els centreamasiàtics i els musulmans perses eren **hàbils recaptadors d'impostos i administradors financers com ell necessitava i els va atreure amb polítiques beneficïoses.**

La desconfiança cap als xinesos també va comportar una altra mesura radical, la supressió dels **exàmens oficials de govern. Tot i que un emperador Yuan posterior els va restaurar l'any 1315, mai més van tornar a donar accés als més alts nivells d'oficialitat.**

Els erudits oficials van ser el grup majoritari a sentir-se exclòs per la dinastia Yuan, ja que els mongols i els centreamasiàtics els van desplaçar com a líders del país. Entre la classe oficial xinesa hi havia un ressentiment amarg sobre la discriminació soferta.

Van tenir la seva revenja escrivint una versió completament negativa del govern mongol que quedaria gravada per a la posteritat. Per altra banda, hi havia molts xinesos amb talent que es van guardar les seves reticències i van posar-se de banda dels mongols. Aquest va ser el cas del pintor Yuan més destacat, Zhao Mengfu, que va ocupar una posició altament destacada a la cort Yuan.

Un cop allí va provar de promoure la presència d'oficials xinesos als llocs de govern. Va pintar cavalls, que eren una predilecció dels seus amos mongols, però va afegir un mosso per **assenyalar la rellevància de l'home que cuidava els cavalls. El significat era que el mosso és necessari per domar el cavall igual que els erudits xinesos eren necessaris per ajudar el govern mongol.**

Altres van decidir romandre fora i iniciar una crítica explícita. Aquest era el cas de Zheng Sixiao, amb les seves exquisides orquídiades, en la línia de la pintura Song, que no tenien terra. El seu significat era que la terra havia sigut robada pels bàrbars mongols.

Un altre fort crític del govern mongol era Gong Kai, el qual va quedar reduït a la pobresa extrema després de la invasió dels mongols. El seu cavall escanyolit colpejant amb la seva mirada atenta i tensa condemna la vida impossible dels estudiosos sota el govern dels Yuan.

L'altre grup desafortunat amb els mongols va ser el dels camperols, que conformaven un 95% de la població. Khubilai va prendre mesures per protegir-los, adoptant sistemes derivats de l'anterior pràctica xinesa. Així, va promoure la construcció d'obres d'irrigació i va restaurar els

"graners sempre normals", que eren el sistema tradicional xinès per prevenir la fam, guardant el gra quan era barat per controlar-ne els preus quan s'encaria.

Els allotjaments rurals es van organitzar en comunes anomenades "she", que estaven compostes per 50 allotjaments, les tasques dels quals eren promoure l'agricultura i recaptar impostos. Però els camperols van passar mals temps, ja que havien sigut lliurats com a botí als líders militars conqueridors i tractats com a servents pels terratinents.

A més, els projectes d'obres públiques que Khubilai va iniciar a la Xina eren extraordinàriament costosos i tots implicaven feina addicional sense remuneració per als camperols. La rebel·lió final contra el govern mongol va ser a mans dels camperols.